

χάριν, με τέχνην· ἐπαρουσίασε ἕνα ἀπονήρευτο, ἀλλὰ καὶ φιλάρεσκο κοριτσάκι. Ἡ ἐμφάνισις τῆς χαριτωμένη, ἡ φωνή τῆς καλὰ χρωματισμένη.

— Ἡ κ. Καλογερίκου διὰ τὴν τιμητικὴν τῆς ἐξελέξε τοῦ ρεαλιστικὸν ἔργον τῶν Γκουγκοῦρ καὶ Ἀ-ζαλμπέρ «Ἡ . . . κόρη Ἑλίσα» ἕνα ρόλον κοινῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν ἀπέδωσε με πολλὴν εἰλικρίνειαν καὶ φυσικότητα. Ἡ φυσιογνωμία τῆς ὅταν ἀκούει ὡς κατηγορουμένη τὸν συνήγορον ἦτο πολὺ ἐκφραστικὴ.

— Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἤρχισε τὰς παραστάσεις τοῦ ὁ θίασος τῆς κ. Ἐνκελ.

— Ἰδρύθη «Ἑταιρεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου» με κεφάλαιον 100, 000 δραχ. Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἐξελέγη ὁ κ. Σ. Βαφειανός, γραμματεὺς ὁ κ. Α. Χωρέμης, διευθυντῆς δὲ τῶν ἐργασιῶν ὁ κ. Μ. Λιδωρίκης. Ἦδη θὰ ἐργασθῇ με παλαιούς ἠθοποιούς, ἤρξατο ὁμως λειτουργοῦσα Δραματικὴ σχολή, ἣτις βαθμηδὸν θὰ τροφοδοτῇ τὸν θίασόν τῆς. Ἐν τῇ σχολῇ θὰ διδάξωσιν οἱ κ.κ. Βεάκης, Δάσκαρης, Μελάς, Λιδωρίκης, Ξενόπουλος, Ὁθωνάτος καὶ Βελιανίτης. Θὰ μετακληθοῦν ἀργότερα καὶ δύο ξένοι καθηγηταί.

Νίνα Κόκκου

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Αἱ περίφημοι μεγαλοπρεπεῖς τοιχογραφίαι τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς Ἀκαδημίας. αἱ παριστῶσαι σκηνὰς ἀπὸ τὴν μυθολογίαν τοῦ Προμηθέως, ἔργον τοῦ Krippenkerl ἐπὶ σχεδίων τοῦ Ράλ, εἶχον ἀρχίσῃ νὰ σήπωνται ἐκ τῆς ὑγρασίας. Ὁ κ. Σβορώνος καὶ πρὸ διειτίας ὁ ζωγράφος κ. Χατζόπουλος δι' ἐκθέσεων ὑπέδειξαν τὸν κίνδυνον τῆς ἀποσυνθέσεως, ἀλλ' οὐδεμία ἐδόθη προσοχή. Ἦδη χάρις εἰς προσωπικὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προελήφθη ἡ καταστροφή, ἀνατεθείσης πάραυτα τῆς ἐπισκευῆς εἰς τὸν κ. Χατζόπουλον, ὅστις καὶ ἤρχισεν ἤδη τὸ «ραντουαράλισμα» τῶν πινάκων.

— Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ Μετώπου ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ ἕνα μῆνα με καλλιτεχνικὴν ἀποστολὴν ὁ ζωγράφος καὶ ἑφεδρος ἀξιωματικὸς κ. Κογεβίνας, συναπεκόμισε ἀρκετὴν ἐργασίαν. Εἰς τὴν προθήκην Ἑλευθεροδότη ἐξέθεσεν ἐλαιογραφίαν παριστῶσαν τὴν μάχην τοῦ Σκρά, ἣτις δίδει πλήρη ἰδέαν τῆς μάχης κατὰ

τὴν νεωτέραν τακτικὴν. Ἐντὸς χαρακώματος μάχονται οἱ στρατιῶται, παραπλεύρως ἐν φορεῖον τοῦ Ἑρευθροῦ σταυροῦ, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου ἐκσπᾷ χάλαζα ὀβίδων, τοῦ κ. Κογεβίνας θὰ ἐκδοθῶν· προσεχῶς εἰς κάρτ-ποστάλ διάφορα σκίτσα σκηνῶν τοῦ μετώπου—ἀμπρί, καμουφλάζ, πυροβόλα, Βούλγαροι αἰχμάλωτοι, κατασκευὴ δρόμου, παρασημοφορία σημαίας, συσσίτιον κλπ. Ἐπίσης ἐτοιμάζει σκίτσα πολεμικά διὰ ξένα περιοδικά.

— Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Α. Νικολοῦδης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μαγιάσης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Δήμας καὶ εἰδικὸς ὁ κ. Φώσκολος.

— Ὁ Δῆμος Ἰωαννίνων ἐψήφισε 4.000 δρ. διὰ νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως μαρμαρίνη στήλη πρὸς τιμὴν τοῦ ποιητοῦ Μαβίλλη, τοῦ πεσόντος εἰς τὸν Δρίσκον.

— Ὁ ζωγράφος κ. Ε. Ἰωαννίδης προσκληθεὶς εἰς Χίον ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἀνέλαβε τὴν προσωπο-

γραφίαν του κ. Πρωθυπουργού και και όλων των ήρώων Χίων των πεσόντων επί του πεδίου της Τιμής.

— Είπε έτοιμος έντελώς ό άνδριάς του Χαριλάου Τρικυύπη. Έπρόκειτο νά γίνη χάλκινος, άλλα κατεσκευάσθη μαρμαρίνος διότι ή κατεργασία του χαλκού κατέστη αδύνατος ένεκα του πολέμου. Η ήμέρα των αποκαλυπτηρίων θα όρισθ ή υπό της Κυβερνήσεως.

— Τό ύπουργείον της Παιδείας ήγόρασεν εκ των εκτεθέντων εις την Έλληνογαλλικήν καλλιτεχνικήν έκθεσιν έργων τό «Όργωμα» του κ. Όθωναίου, τή «Βρύση στη Θεσσαλονίκη» του κ. Μαλέα, τοπία της 'Ακαρνανίας του κ. Μαγιάση, τό «Διά μέσου του δάσους» του κ. Παπαναγιώτου και ένα ανάγλυφον του κ. Φωσκόλου παριστών τήν ύψωσιν της σημαίας εν 'Αγία Λαύρα. Του τελευταίου τούτου έργου θα γείνουν μερίμνη του ύπουργείου γύφωνα έκμαγεία, τά όποια θα διανεμηθούν εις τά σχολεία. Επίσης δέ και εκ των άλλων αγορασθέντων έργων θα γείνουν φωτοτυπία προς τόν αυτόν σκοπόν.

— Ο καθηγητής της ρυθμολογίας εν τή Σχολή των Καλών Τεχνών κ. Δ. Τσιπούρας όμίλησεν εν τή 'Αρχαιολογική 'Εταιρίā περί 'Αρχιτεκτονικών βάσεων προς δημιουργίαν νέου 'Ελληνικού ρυθμού.

— Η εις Λονδίνον μεταβάσα υπό τήν ήγείαν του ύπουργού κ. Μιχαλακοπούλου Βιομηχανική επιτροπή μετέβη εις Νιούστελ 'Αμων, τήν κοιτίδα του Βύρωνος και κατέθεσε στέφανον επί της οικίας εν ή ούτος έγεννήθη. Συγχρόνως εξέφρασε τήν επιθυμίαν όπως αί εν 'Αγγλία Έλληνικαί κοινότητες αναλάβουν συντόμως δι' εισφορών τήν ανέγερσιν εν Νότιγκαμ άνδριάντος εις τήν μνήμην του φιλέλληνος Βάρδου της 'Ελλ. Έπαναστάσεως.

— Οι συμπολεμισταί του ήρωϊκώς φονευθέντος ταγματάρχου Παπαγιάννη άπεφάσισαν νά κατασκευάσουν μαρμαρίνην προτομήν ήνα τοποθετηθ ή εις τόν λόφον της Μποσεμίτσας. Τήν έκτέλεσιν θα αναλάβη ό γλύπτης κ. Τόμπρος.

— Ο μέραρχος κ. Νίδερ ένήργησεν έρανον μεταξύ των άξιωματικών του διά τήν κατασκευήν 'Ηρώου εις τους πεσόντας Βουλγαρομάχους κατά τό 1913 κατά τήν μάχην του Λαχανά.

— Έξελέγη παμπηφει ως τακτικός καθηγητής της κλασικής και μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής εν τω Πολυτεχνείω ό αρχιτέκτων κ. Α. Όρλάνδος.

— Δωρισθη γραμματεύς της Έθν. Πινακοθήκης ό γνωστός Βυζαντιολόγος και ζωγράφος κ. Ν. Δ. Καλογερόπουλος. Η έκλογή ήπηρεξε λίαν επιτυχής διότι ό κ. Καλογερόπουλος εκτός της επιστημονικής αξίας ειπε και ως καλλιτέχνης δόκιμος, διακρίνει δ' αυτόν δραστηριότης και φιλοπονία, αΐτινες έγγυώνται περί της πλήρους ευδοκμηέσεως εν τή νέα θέσει εις ήν διορίσθη.

— Βεβαιόται ότι εις των πρώτων όρων της ειρήνης τόν όποιον θα επιβάλουν οι Σύμμαχοι εις τήν Τουρκίαν θα ειπε ή άπόδοσις της 'Αγ. Σοφίας και των άλλων Βυζαντινών Έκκλησιών, αΐτινες μετεβλήθησαν εις τζαμιά, εις τό Οίκουμενικόν Πατριαρχείον.

— Εις τήν προθήκην του βιβλιοπωλείου Έλευθερουδάκη έξετέθη επιτυχής προσωπογραφία του στρατάρχου Φός, έργον του εν Βόλφ ζωγράφου κ. Ζημέρη.

— Ο γλύπτης κ. Ν. Γεωργαντής έφιλοτέχνησεν ανάγλυφον παριστών τόν 'Άγιον Δημήτριον μαρμά-

Ο Άγιος Δημήτριος
Ανάγλυφον Ν. Γεωργαντή

ρινον, δαπάναις του κ. Δ. Σβόλου, όπως έντειχισθ ή εις τήν είσοδον του όμονύμου ναού της Τριπόλεως.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Πέντε συναυλία εντός του μηνός Αυγούστου έδόθησαν εις Κηφισίαν συγκεντρώσασαι τόν παραθερίζοντα εύπορον κόσμον. Η πρώτη έδόθη ύπέρ της «'Αδελφής του Στρατιώτου». Η δ. Γεράκη έπαιξε με πολλήν λεπτότητα Σούμαγγ και Ντεμπυσσύ, ό κ. Λυκούδης τήν όραιότητα ήν σούταν του Κιαφίτλε, ή δ. Μ. Φωκά έτραγούδησε με πολύ αίσθημα Μονσινή, Νταβίδ, εν τραγούδι του κ. Καλομοίρη κοί εν του κ. Λαμπελέτ. Τήν μεγαλειότεραν επιτυχίαν έσημείωσε τό άριστα άποδοθέν trio του Μπετόβεν με τό θαυμάσιον adagio ως και τό trio του Βινιόρ, έκτελεσθέντα υπό της δ. Γεράκη και των κ. κ. Λυκούδη και 'Αντωνοπούλου. Αί εισπράξεις της συναυλίας άνήλθον εις δραχ' 5,155.

Η δεύτερα συναυλία έδόθη υπό της δεσπ. Σμ. Γεννάδη, ήτις εκτός της τεχνικής φωνής της επέδειξε και τέσσαρας μαθητείας της, τās δεσποινίδας Λέλαν 'Αγελάστου (διπλωματούχον), Έρριέτταν Ρουμπέν, Μαρίαν Λαλαούνη και 'Αδριανήν Κωνσταντινίδου. Είπε γνωστή ή δ. Γεννάδη διά τήν άβράν άπόδοσιν και αίσθητικότητα, άλλα και οι καρποί της διδασκαλίας της έξεδηλώθησαν ικανοποιητικοί. Η δ. Ρουμπέν έτραγούδησε με πολύ αίσθημα και diction έξαιρετικήν τήν 'Αελπισίαν της «Σαφούς» του Μασσενέ και τήν άριαν της α πράξεως της «Τόσκας». Η δ. Λαλαούνη διεκρίθη διά τόν πλούτον και τήν γλυκύτητα της φωνής εις τήν μονωδιάν της «Αιδάς» και εις τήν δυαδιάν της «Έβραϊας», ήν έτραγούδησεν άρμονικώτατα μετά της καθηγητείας της.

Η τρίτη συναυλία έδόθη υπό του κ. Λυκούδη, όστις έξετέλεσε με τήν χαρακτηρίζουσαν αυτόν ζωηρότητα άλλα και γλυκύτητα δυσκόλους συνθέσεις, εκ των όποιων ιδιαιτέρως ήρесе ένα Presto του Σαίν-Σαένς και άκόμη περισσότερον τό Κονσέρτο του Ναργνίνοϊ. Ο συμπράττων κ. Φαραντάτος έπαιξε και ένεθουσίασε με τό Capriccio του Σκαρλάτι και ένα βάλς του Μοσκόβσκη.

Η τετάρτη συναυλία έδόθη υπό του κ. Τριανταφύλλου τή συμπράξει της κ. Τριανταφύλλου (Καρατζά) των δεσπ. Ε. Δαμασκηνού, 'Αλεξ. Κοτζιά και

τοῦ κ. Δ. Μητροπούλου ὡς συνοδοῦ. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ἐκλεκτὰς συνθέσεις ξένων μουσουργῶν καὶ τῶν ἡμετέρων κ. κ. Καλομοίρη, Ξανθοπούλου καὶ Ψαρούδα.

Ἡ πέμπτη συναυλία ἐδόθη ὑπὸ τοῦ νεαροῦ βιολιστοῦ κ. Φ. Βολωνίνη.

Τὸ δοξάρι τοῦ κ. Βολωνίνη ἐνδυναμοῦναι ὁλονέν εἰς σταθερότητα καὶ ἔκτασιν ἤχου. Εἰς τὸ θαυμάσιον Κοσγέρτο τοῦ Παγανίνι καὶ εἰς τὸ Ζαπατεάντο τοῦ Σαραζάτε διευκρίνι διὰ τὴν μετ' ἑξαιρετικῆς ἀκριβείας καὶ χρωματισμοῦ ἀπόδοσιν. Ἐπίσης ἀρίστα ἔπαιξε τὴν Romance τοῦ Δ' Ἀμπρόζιο καὶ τὴν Berceuse τοῦ κ. Λαυράγκα. Ἡ δ. Α. Περιπινιά ἐτραγουδῆσε, συνοδεύοντος τοῦ κ. Σκόκου, «Μανὸν» καὶ «Μινιόν».

— Διὰ Β. Δ. συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις πρότυπος Στρατιωτικῇ ὀρχήστρα. Διευθυντὴς θὰ εἴναι ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς στρατ. μουσικῆς κ. Καλομοίρης.

— Πρωτοβουλία τοῦ Νομάρχου Λαρίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἱδρυσις Ὡδείου εἰς Λάρισσαν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους πρὸς τελειοποίησιν ἐπὶ τριετίαν ἡ διπλωματοῦχος τοῦ ἄσματος δ. Λίζα Δαλεξίου.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Εἰς τὴν Μύκονον γενέτειραν νῆσον, ἐν ᾗ διέμενε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπεβίωσε κατόπιν βραχείας ἀσθενείας ὁ Παναγιώτης Ἀξιώτης, ἠνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον διὰ τὰ ὥρατα ἡθογραφικὰ του διηγήματα. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μετέβη ὅπως ἐμπορευθῇ εἰς Ρωσίαν, ἔνθα διέμεινε σχεδὸν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν, θεραπεύων πάντοτε καὶ τὸν Λόγιον Ἑρμῆν. Ὁσχολήθη εἰς τὴν μελέτην τῆς Ρωσικῆς φιλολογίας, ἐγγνώρισε δέ, πρῶτος αὐτός, εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀναγνώστας τοὺς μεγαλυτέρους Ρώσους συγγραφεῖς καὶ ποιητὰς, παλαιότερους καὶ συγχρόνους, δι' ἀριστοτεχνικῶν μεταφράσεων. Ἰδίως ἡ τοῦ «Δαίμονος» τοῦ Λερμοντόφ εἶνε ἀνταξία τοῦ πρωτοτύπου. Ὁ Ἀξιώτης ὡς διηγηματογράφος κατέλαβε διακεκριμένην θέσιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν διὰ τῶν νησιωτικῶν διηγημάτων του. Φύσει ἡρεμος καὶ μετρίκιος, τοιοῦτος ὑπῆρξε καὶ ὡς λογογράφος. Εἰργάζετο ἄθορυβως, ἡ δὲ πρωτότυπος ἐργασία του συνακεντρώθη εἰς δύο τόμους. Ὁ πρῶτος ἐκδοθεὶς μὲ τὸν ἀπλοῦν τίτλον «Διηγήματα» τῇ 1897 περιλαμβάνει δώδεκα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ἰερεὺς τῆς πολίχνης εἶνε παραστατικώτατος καὶ πλήρης συγκινοῦσης ποιήσεως. Ὁ ἄλλος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ πρώτου ἐν αὐτῷ διηγήματος «Λενιά» ἐξεδόθη ἐσχάτως ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Φέξη, μετὰ εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου τόμου. Εἰς ὅλα του τὰ διηγήματα ὁ συμπαθὴς συγγραφεὺς μᾶς δίδει ἀφηγήσεις χαρακτηριστικῆς ἀφελείας καὶ χάριτος, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πολλὴν ψυχολογίαν καὶ θελκτικὴν ἀπλότητα. Καίτοι ἔζησεν ἐν Ρωσίᾳ, τὰ διηγήματά του εἶνε Ἑλληνικώτατα. Αἱ περιγραφαί, οἱ τύποι, οἱ διάλογοι ἔχουν ἐν ἐπιχώριον χρῶμα. Ἀσμενίζεται εἰς λαϊκὰς σκηνάς, ἃς ἀποδίδει φωτοτυπικῶς. Ἀλλ' ἡ ὑπερβολικὴ πιστότης εἶνε ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν πρωτοτυπίας καὶ ἰσχυρᾶς δημιουργικῆς ἐργασίας δι' αὐτὸ παρατηρεῖται κάποια μακρογροῖα ἐνιαχοῦ, μία ἐπιμονὴ εἰς λεπτομερείας, αἱ ὁ-

ποῖαι δὲν ἀπαντῶνται εἰς ἔργα μεγάλης ἐπιβολῆς. Ὁ συγγραφεὺς γράφει ὡσάν νὰ ὁμιλῇ, ὡσάν νὰ ἀφηγηται ὁ ἴδιος. Εἶνε ὁ φυσικώτερος τῶν διηγηματογράφων μας. Εἰς τὸν δεύτερον αὐτὸν τόμον περιλαμβάνονται νησιωτικὰ διηγήματα, ἐν οἷς ἀνελίσσονται ἐπείσδδια τῆς καθημερινῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα ἂν δὲν διακρίνονται διὰ τὴν πλοκὴν—τινὰ μάλιστα δὲν ἔχουν κἂν ὑπόθεσιν— ἀλλ' εἶνε ἡθογραφικῶς ἀρτια, ἔχοντα ξεχωριστὸν ἐνδιαφέρον δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν μεγαλουπόλει ζῶντας.

Ὁ Ἀξιώτης ἀπέθανεν εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν, ἀλλὰ διετήρει ἀκμαίως τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις. Γλυκὺς, ἀγαθώτατος, κατέκτα πάντοτε τὰς συμπαθείας, οὐδέποτε κακολογῶν, πρὸς ὅλους συγκαταβατικὸς, μετριόφρων πολὺ, ὑπενθυμίζων ἐν τούτῳ ἕνα ἄλλον ὁμότεχόν του, τὸν μεγάλον ἀλλὰ καὶ ταπεινὸν Παπαδιαμάντην.

— Ἀνεκoinώθη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ προσχέδιον τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλλ. ἐπαλαστάσεως, τὸ ὁποῖον εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ θὰ μελετήσωσιν ὅπως ὑποβάλωσι τὰς γωνμοδοτήσεις τῶν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ὀριστικοῦ προγράμματος. Εἶνε τὸ ἐξῆς : Ἱδρυσις μεγάλου ἀναμνηστικοῦ μνημείου, πιθανῶς τοῦ ὑπὸ τῶν ἐθν.συνελεύσεων ψηφισθέντος ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Σωτήρος ἢ «τῆς Ὑπερμάχου στρατηγοῦ», ἡρώου ἢ πολυανδρίου ἐπὶ τοῦ λόφου Ἀρδητητοῦ, τοπικῶν μνημείων εἰς ἱστορικοὺς τόπους, κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, ἥτοι Μουσείων, Ὡδείου, Ἐθνικοῦ θεάτρου, Συνεδρίων, πνευματικῶν ἀγωνισμάτων, καλλιτεχνικῶν ἔργων, ἀναπαραστάσεων τῶν διαφόρων ἐποχῶν τοῦ ἐθνικοῦ βίου, λαϊκῶν πανηγύρεων καὶ ἑορτῶν, ἐξωραϊσμοῦ Ἀθηνῶν, ἐκδόσεων, Πανελληνίων καὶ τοπικῶν ἐκθεσεων καὶ ἀγώνων, καθὼς καὶ δεξιώσεως καὶ ξενίας τῶν κατὰ τὸ ἑορτάσιμον ἔτος 1921 μελόντων νὰ συρρεύσωσιν εἰς Ἀθήνας ξένων καὶ ὁμογενῶν.

Ἐπρωτάθη πρὸς τούτους ἡ τοποθέτησις προτομῶν τῶν ἡρώων τοῦ 1821 εἰς τὸν Β. κήπον τιθεμένου εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ὅτι εἰς τὴν ἑαυλὴν θῶν ὑπάρχει πλήρης σειρὰ μικρῶν μαρμαρίνων προτομῶν τῶν ἀγωνιστῶν, ἡ ὁποία εὐκολώτατα ἡμπορεῖ νὰ ἀγορασθῇ.

Ἐπειδὴ θὰ καταστῇ ἀδύνατον ἐπισκέπται νὰ παραρευθεῖν εἰς Ἀθήνας ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, καθωρίσθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς κινήματογράφειν τῶν δισφῶρων ἀξιοσημειωτῶν γεγονότων. Ἡ ζωγραφικὴ, τὰ γράμματα κ.λ.π. θ' ἀντιπροσωπεύθουν, διάφοροι ἐπιτροπαὶ διὰ τῶν καλλιτεχνημάτων τὰ ὁποῖα ἐκάστη θὰ προσφέρῃ θέλουν ἀναπαραστήσῃ τελείως τὸν ἀγῶνα, τὴν ζωὴν κλπ. τῶν ἐνδόξων προγόνων μας. Αἱ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ κατηρτίσθησαν ὡς ἐξῆς :

«Ἐπιτροπὴ μεγάλου μνημείου». Ἑλ. Βενιζέλος Πρόεδρος, Δημ. Διαμαντίδης, Ἀλέξ. Σκουζὲς, Γ. Ἀβέρωφ, Παν. Ἀραβαντινός, Ἀνδρ. Παναγιωτόπουλος, Περ. Μαζαράκης, Σπυρ. Πάτσης, Ἀλέξ. Νικολοῦδης.

«Ἐπιτροπὴ μνημείων ἐπὶ ἱστορικῶν τόπων». Ἀθ. Εὐταξίας Πρόεδρος, Κ. Λιδωρίκης, Θ. Κουτούρης, Δ. Τερζάκης, Ν. Σχινᾶς, Δ. Κανελλόπουλος, Σωκρ. Κουγέας, Γ. Ροῦλός, Κ. Κουρεμένος.

«Ἐπιτροπὴ ἀναπαραστάσεων ἐποχῶν ἐθνικοῦ βίου» Χρ. Τσούνης Πρόεδρος, Θ. Θωμόπουλος, Παντ. Κοντογιάννης, Γ. Ἰακωβίδης. Π. Βακάς, Πέτρ. Ἀπο-

στολίδης (Νιρβάνας), 'Αδ. 'Αδαμαντίου, Μαργ. Εύαγ. γελίδης. Δ. Καμπουρογλους.

«Επιτροπή πνευματικῶν ἀγωνισμάτων». 'Εμμ.-Ρέπουλης Πρόεδρος, Χ. 'Αννινος, Γ. Πώπ, Μ. Βολωνάκης, 'Αρ. Κουρτίδης, 'Εμμ. Λυκούδης, Ι. Φραγκιάς, 'Αλ. Μωραϊτίδης, 'Αντ. Τραυλιαντώνης.

«Επιτροπή ζωγραφ. καὶ γλυπτικῶν ἔργων». Π. Καλλιγᾶς Πρόεδρος, Θ. Βελιανίτης, Κωνστ. Χατζόπουλος, 'Αναστ. Χέλμης, Ι. Πολέμης. Κ. Κουρουγιώτης Δ.Β. Μελᾶς, Κ. Σταμπολόπουλος, 'Ηλ. 'Αγγελόπουλος.

«Επιτροπή μουσικῶν ἔργων καὶ ἐκτελέσεων». 'Αν. 'Ανδρεάδης, Πρόεδρος, 'Ιω. Ψαρούδας, Γ. Νάζος, Δ. Δαυράγκας, Ζαχ. Παπαντωνίου, Νίνα Φωκᾶ, Μ. Καλομοίρης, Π.Α. Μαυρομιχάλης, Βασ. Μάτσας.

«Επιτροπή ἐκδόσεων». Γ. Χατζιδάκης, Πρόεδρος. Γ. Δροσίνης, Τ. 'Ηλιόπουλος, 'Ιω' Σοφιανόπουλος, Κ. Τριανταφυλλόπουλος, 'Ιωάννα Στεφανόπουλι, Παν. Καλογερόπουλος, Δημ. Σακελλάριος, Νικ. 'Οθωναῖος.

«Επιτροπή καθιερώσεως ἱστορικῶν τόπων καὶ ἐκδρομῶν». Γ. Σωτηριάδης, Πρόεδρος, 'Ιω. Μανέντας Πολ. Πολυχρονίδης, 'Ιω. Τρικούπης, 'Ιω. 'Αργυρόπουλος, Σπ. Κορώνης, Γ. Σωτηρίου, Ν. Καπετανάκης Ι. Μπουρνιάς,

«Επιτροπή εἰκονογραφίας καὶ κινηματογραφίας». Π. Κονδύλης, Πρόεδρος. λπ. Κοκκόλης, Γ. Στρατήγης, 'Ιω. Δοανίδης, Θ. Βαρούνης. Κ. Κόνσολας, Γ. Μαλτέζος. Ε. 'Ιωαννίδης, 'Εμμ. 'Εμμανουήλ.

«Επιτροπή λαϊκῶν ταυγιγύρεων καὶ ἐορτῶν». 'Οθ, Σταθάτος, Πρόεδρος, 'Αλ. Κασαβέτης, Ν. Ξηρός. 'Ιω. Μάνος, 'Ιω. Μινέντας, Π. Στεφανόπουλος, Σπ. Ζερβός. Δημ. Πετροκόκκινος, 'Αθ. Βρυζάκης.

«Επιτροπή ἀναμνηστικῶν σημάτων». 'Ιω. Σβορώνος, Πρόεδρος. Θ. Πενθερουδάκης, Σπ. Μπονάνος, 'Οδ. Φωκᾶς, Π. Σάρογλος, Γ. 'Ησαΐας, Γ. Τυπάλδος. Παν. Κελαϊδής.

—'Ο κ. Πρωθυπουργός καλέσας τούς γλωσσονόμους ἀναμορφωτὰς τοῦ 'Υπουργείου τῆς Παιδείας συνέστησε νὰ ἀποφύγουν τὰς υπερβολὰς εἰς τὰ διδασκικά βιβλία τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν μέσσην γλωσσικὴν ὁδὸν τὴν ἐξ ἴσου ἀπέχουσιν τῆς υπερκαθερευούσης καὶ τῆς ἀκράτου δημοτικῆς, ὑπέδειξε δὲ εἰς τοιαύτην γλώσσαν τὴν ἐν 'Αθῆναις λαλουμένην. Οἱ Δοῦθηροι τῆς νεοελληνικῆς ἀπεδείχθησαν τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀσυζητητεῖ, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἄλλως τε, τῶν διδασκικῶν βιβλίων περιλαμβάνονται καὶ οἱ κ.κ. Ζ. Παπαντωνίου καὶ Π. Νιρβάνας οἵτινες ἔχουν ἀρκετὴν καλαισθησίαν, διὰ νὰ χαλιναγωγῇσουν τὰς μαλλιάρὰς τάσεις τῶν ἀναμορφωτῶν.

—'Ο Σύλλογος τῶν Δωδεκανησιῶν προεκήρυξε Διαγωνισμόν πρὸς συγγραφὴν 'Ιστορίας τῶν Δωδεκανήσων ἀπὸ τῶν 'Ομηρικῶν χρόνων μέχρι σήμερον. Τὰ χειρόγραφα δεόν νὰ ἀποσταλοῦν μέχρι τῆς 14 'Ιουνίου 1919 εἰς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου. Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διεθνoῦς κύρους θὰ κρίνῃ τὰ ἔργα. 'Επαλθόν 5000 μετὰ ρωδιακῆς δάφνης, ἔτιραι δὲ 6000 θὰ δοθοῦν τῷ συγγραφεὶ ὡς ἀντίτιμον 200 τευχῶν τοῦ ἔργου. Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ἐκάστης τῶν δωδεκανήσων ἰδιώματος, λαογραφίας, ἡθῶν, ἐθίμων, θὰ ληφθῇ ἰδιαίτερα μέριμνα ἵνα ἡ ἐπίσκεψις εἶνε δυνατή.

—'Απέθανεν ἐν 'Αργοστολίῳ ὁ Στυλιανός Χρυσομάλλης, λόγιος καὶ ποιητὴς ἐν ἡλικίᾳ 80 ἐτῶν. 'Ἦτο ὁ τελευταῖος ἐπιζῶν τῆς ὁμάδος τῶν Πολυλᾶ, Μαρκορᾶ,

Καλοσγούρου καὶ Κογεβίνα. Περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του ἦτο καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς. Διεκρίθη διὰ τὰς ὠραίας μεταφράσεις τῆς 'Ωδῆς εἰς τὸν Γρόφοσκον τοῦ 'Ορατίου, τοῦ ποιήματος «Στὸν ἥλιο» τοῦ 'Οσσιανοῦ. 'Εν πρωτότυπον ποιήμα του τὸ «'Ονειρος» δημοσιευθὲν τῷ 1898 εἰς τὴν «Τέχνην» ἔκαμεν ἐντύπων διὰ τὴν πρωτοτυπίαν, ἀρμονίαν καὶ γλωσσικὴν καλαισθησίαν. 'Ο υἱὸς του καλλιτέχνης ἡθοποιὸς κ. 'Αγγ. Χρυσομάλλης, θὰ φροντίσῃ, ἐλπίζομεν, νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τόμον τὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτον ποιητικὴν ἐργασίαν τοῦ πατρὸς του.

—'Απενεμήθη ὁ χρυσοῦς Σταυρὸς εἰς τὸν γνωστὸν παρ' ἡμῖν Γάλλον μυθιστοριογράφον 'Ερρίκον Μπορντιῶ, διακρινόμενον διὰ τὴν λεπτὴν ἀνατομίαν τῆς πολυσυνθέτου συγχρόνου ζωῆς. Τὸ ἔργον του «Τὰ μάτια ποῦ ἀνοίγουν» ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Τελευταῖος ὁ κ. Μπορντιῶ ἐξέδωκε τὴν «'Ηρωϊκὴν ζωὴν τοῦ Γκυνμέρ», ὕμνον εἰς τὸν μέγαν ἀεροπόρον.

—'Υπὸ κύκλου λογίων συνιστᾶται ὀλιγομελὴς σύνδεσμος μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἔρευναν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σολωμοῦ καὶ τὴν εὐρυτέραν μελέτην αὐτοῦ. 'Η περισυλλογὴ ἀγνώστων πληροφοριῶν περὶ τῆς ζωῆς του, ἡ ἐξακρίβωσις χρονολογῶν τῶν ποιημάτων του, θὰ εἶνε τὸ κυριώτερον ἔργον τοῦ «Σολωμικοῦ συνδέσμου». 'Ο,τι δηλ. ἐγίνε διὰ τὸν Δάντην εἰς τὴν 'Ιταλίαν καὶ διὰ τὸν Σαίξπηρ εἰς τὴν 'Αγγλίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὸν Βαλζᾶκ.

—Διὰ Β. Δ. ἐχορηγήθη εἰς τὴν Κεντρ. 'Επιτροπὴν τῆς 'Εκατονταετηρίδος ὡς πρώτη δόσις δαπανῶν τὸ πᾶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Γκίκας Κουλούρης προσέφερε 25,000 ὅπως μετ'εφορῶν ἄλλων διατεθοῦν πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρεπεῶς μαρμάρινου μνημεῖου εἰς μνήμην τῶν ἐξ 'Υδρας καταγομένων θαλασσομάχων ἡρώων τῆς 'Επαναστάσεως.

—Διὰ τὴν νεοσύστατον ἔδραν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας 'Ελλ. γλώσσης καὶ φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπεβλήθησαν δύο ὑποψηφιότητες, τοῦ κ. 'Α. Μπούτουρα καὶ τοῦ κ. Φ. Κουκουλέ. Οἱ ὀρισθέντες κριταὶ κ. κ. Χατζηδάκης, Σκιᾶ καὶ Μενάρδος ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῶν ἔργων τοῦ κ. Κουκουλέ. 'Η Φιλοσοφικὴ σχολὴ συνέλιθοσα ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳ συνεζήτησε περὶ τῶν ὑποψηφίων. Εἰς τὴν δευτέραν γενομένης ψηφοφορίας ἔλαβον ὁ κ. Μπούτουρας 7 ψήφους, ὁ κ. Κουκουλὲς μίαν καὶ ὁ μὴ ὑποβαλὼν ὑποψηφιότητα κ. Σ. Ξανθοῦδιδης ἑφορος τῶν ἐν Κρήτῃ ἀρχαιοτήτων 5. Μὴ λαβόντος οὐδενὸς τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν τῶν 8 ψήφων, ἐπανελήφθη ἐν τρίτῃ συνεδρίᾳ ἡ ψηφοφορία, καθ' ἣν ὁ κ. Μπούτουρας ἔλαβε πάλιν 7 ψήφους, ὁ κ. Ξανθοῦδιδης 4, ὁ κ. Κουκουλὲς 1 καὶ 2 εὐρέθησαν λευκαί. Μὴ συγκεντρώσαντο οὐδενὸς ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, ἡ ἔδρα θὰ μένῃ κενὴ ἐπὶ τριετίαν. Τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι οὐδεὶς ἐκτακτὸς καθηγητὴς συναφoῦς μαθήματος ὑπάρχει, ἵνα ἐν τῷ μετὰξὺ τῷ ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος.

—'Απέθανεν ἐν 'Αθῆναις ἡ 'Ολλανδὶς δημοσιογράφος Κορνηλία Λουκίδου, σύζυγος τοῦ διακεκριμένου παρὶ ἡμῖν ζωγράφου κ. Λουκίδου. 'Ἦτο ἀνταποκρίτρια τοῦ «Τηλεγράφου τοῦ 'Αμστερνταμ», εἶχε δὲ χρησιμεύσει μὲ τὴν ποιητικὴν μορφήν της καὶ τὸ ὠραῖον παράστημα ὡς πρότυπον εἰς τὰς κυριωτέρας συνθέσεις τοῦ συζύγου της.